

slutning til dette Skattelovkompleks. Naar det ses i Sammenhæng og bedømmes i det store og hele, kan man ikke være overrasket over den Skikkelse, det har faaet. Men Venstre er jo ikke Flertal i Rigsdagen, og Venstre er derfor ikke i Stand til at gennemføre disse Lovforslag. Det er derfor ret selvfølgelig, i Erkendelse heraf, at den højtærede Finansminister har appelleret til Støtte fra de andre politiske Partier til dette og det andet Ting og erklæret sig villig til Forhandling om Lovforslagenes Enkeltheder. Det er mit Haab, at det maa lykkes at faa en saadan Støtte, og at man fra de forskellige Sider vil holde Kravene om Indrømmelser indenfor, hvad det er Regeringen muligt at tiltræde, saa at vi kan samles, helst i størst muligt Flertal, om at gennemføre disse Skatte love i Vinter og derved skaffe den fornødne Baggrund for Statshusholdningens Førelse.

Jeg skal med disse Ord anbefale de foreliggende Skattelovforslag til det høje Tings Velvillie.

Borghjerg: Den Frierbuket, hvormed den højtærede Stats- og Finansminister møder frem for dette høje Ting og dermed for hele det danske Folk, er saa drabelig, saa uhyre, hvad enten man regner efter Vægt eller Værdi, at den mere henleder Tanken paa en af de Blomsterdekorationer, som man anvender ved Livets mere triste Begivenheder, end egentlig paa Jaord eller Brudefærd. Pointen i den politiske Situation for Tiden er maaske ogsaa netop dette store Spørgsmaal: Er det Bryllup eller Begravelse, vi er indbudt til ved denne Cyklus af Skatte love? Det er jo Prøvestenen paa den store Paaskealliance, det sort-gule Forbund. Nu skal Regningerne betaales, Gildet blev gjort den Gang. Det var den søde Kløe, nu kommer den sure Svie. Saa drabelig er denne Urtekost — ja, jeg synes egentlig den højtærede Finansminister ligefrem har søgt at gøre den saa drabelig, saa omfattende som muligt, efter min Mening egentlig unødigt. Han optrykker forskellige gamle Love, som er gældende og fremdeles skal være gældende, væsentlig uforandrede. Hvorfor de egentlig skal trykkes op, hvorfor man ikke har nøjedes med en enkelt lille Ændring, ved jeg ikke, medmindre det netop er for at fremkalde dette uhyre imponerende Indtryk af 16 Skatte love, af et helt nyt Grundlag for vor Skattelovgivning, af det, man i Fremtiden, hvis det lykkes, kan kalde det Neergaardske Skattelovkompleks.

Lutter Roser og yndelige Blommer er det ikke, vi ser i denne Buket, i denne Blomsterdekoration, hvad man nu vil kalde det. Roserne er i hvert Fald, forekommer det mig, saa svulmende og tillige duftløse, at jeg snarere vilde mene, det var store Bønderoser — Storbønderoser, for at bruge en Nydannelse i det botaniske Sprog. Saa er der ogsaa mindre Blomster, det erkender jeg, nogle Forglemmigejer, som formentlig vil blive husket længe af dem, der skal have den Ære at sætte dem i Knaphullet. Og saa er der ogsaa nogle Vækster eller Gevækster, som for dem, der faar dem sat op i Næsen, mere, allermest maaske, vil minde om Nælder eller Tidsler. De har ogsaa erklæret øjeblikkelig, disse særlig ramte Kredse, at de føler sig i høj Grad stukket, og der er blandt disse Kredse adskillige, som stillede meget store Forventninger til det Systemskitte, der kom efter de berømte Paaske dage.

Den finansielle Stilling for den nuværende Regering er selvfølgelig ikke let, og de Penge, Staten skal have, maa den have. Den højtærede Regering, der fra sin Forgænger overtog en smuk Kassebeholdning paa 350 Mill. Kr., har ikke blot sat de Penge over Styr — dertil har Kornadministrationen, Sukkeradministrationen og Kulindkøbene bidraget deres klækkelige Part —, men har nu, som den højtærede Finansminister oplyste forleden, maattet overtrække sin Konto i Nationalbanken med 95 Mill. Kr. Man stiller os et stort udenlandsk Statslaan i Udsigt, man regner med et Underskud for indeværende Finansaar paa mindst 150 Mill. Kr., ja, der er dem som mener, det kommer op paa 200 Mill. Kr., og stiller os en Balance i Udsigt for det kommende Finansaar, der er højst tvivlsom. Det er ingen lystelig finansiell Situation.

Om den kan afbødes ved dette Skattelovkompleks, er vel endda højst tvivlsomt. Men skønt jeg ikke er uimodtagelig for almindelige menneskelige Følelser, skønt mit Hjerte af Naturen er mere godmodigt end haardt, kan jeg alligevel ikke føle Medynk med den nuværende Regering, og jeg tror; det vil gælde adskillige Medborgere og Medborgerinder, maaske Folk, der er meget mere medynksfølende end jeg. Det vil gælde her, at hvor meget man end kan føle en Slags Medlidenhed med en Regering, der staar daarligt i det, kan man ikke gøre det netop i dette Tilfælde. For er der noget Sted, hvor det gamle Ord — jeg tror, det er fra en af Molières Komedier —